

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1373/2020
17.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Драгомира Милојевића, Милунке Цветковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и окривљеног ББ, због кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Милета Петковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К 340/19 од 16.06.2020. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 124/20 од 15.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 17.12.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Милета Петковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К 340/19 од 16.06.2020. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 124/20 од 15.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору К 340/19 од 16.06.2020. године, окривљена АА и окривљени ББ, оглашени су кривим да су извршили кривично дело одузимање малолетног лица у саизвршилаштву из члана 191. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које су осуђени на новчане казне у износу од по 100.000,00 динара, које су дужни да плате у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико не плате новчану казну иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара рачунати један дан казне затвора. Окривљени су обавезани да на име паушала плате износе од по 5.000,00 динара и да накнаде трошкове кривичног поступка оштећеном ВВ у износу од 9.750,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Кж1 124/20 од 15.10.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Милета Петковића и пресуда Основног суда у Бору К 340/19 од 16.06.2020. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА и окривљеног ББ, адвокат Миле Петковић, због

повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, јер није нашао да би њихово присуство било од значаја за разјашњење ствари (члан 488. став 2. ЗКП), па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљених у захтеву наводи да исти подноси због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, без указивања због које тачно повреде из члана 485. став 4. ЗКП захтев подноси, а из образложења захтева и навода да родитељ не може бити извршилац кривичног дела у питању, по оцени Врховног касационог суда произилази да захтев подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, ове наводе захтева бранилац окривљене истицао је у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти наводи неосновани, с обзиром да је одлуком Основног суда у Бору одређена привремена мера о одржавању личних односа између родитеља и детета и да следствено томе родитељ може бити извршилац предметног кривичног дела, о чему је на страни 3. последњи пасус и страни 4. пасус први образложења пресуде дао јасне, довољне и исцрпне разлоге које као правилне у свему прихвата и Врховни касациони суд и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Наводима захтева да је окривљена одлучила да удовољи жељи ћерке малолетне ГГ која је тражила од маме да са њом и братом прослави свој рођендан у ..., оспорава се чињенично стање утврђено правноснажном пресудом у оцену којих навода се овај суд није упуштао, јер чињенично стање се не може оспоравати овим ванредним правним леком.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић Милојковић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.